

se přestěhoval na www.jestyd.cz
Podpořte poslední nezávislý tisk
v okrese. Pokud si předplatíte
alespoň půl roku, získáte všechny
letošní i loňské články JT.

Tel. 603 210 146, email: info@jestyd.cz

„Nakonec vám budou vládnout ti nejneschopnější z vás.
To je trestem za neochotu podílet se na politice.“
Plátón, Ústava

↑ Pet Hampl popáté v Klubu Plíživá Kontra. A opět skvělý.

FOTO archiv JKL

Dvě události

V měsíci březnu došlo ke dvěma z našeho pohledu důležitým událostem. Ve středu 15. března jsme Klubu Plíživá Kontra už popáté přivítali skvělého glosátora, pravcového sociologa a autora bestselleru Prolomení hradeb Petra Hampla. Jeho přednáška o civilizaci začne změně rozhodně stojí za pozornost. Bohužel jsme byli nuceni improvizovat a zvuk není v té nejvyšší kvalitě. V současnosti pracujeme na tom, jak sestříhat 1,5 hod do rozumného formátu a výsledek byste měli v řádu dní najít na našem webu.

Druhou událostí bylo podivné výjezdní zasedání vlády ČR v Jeseníku. Na poslední chvíli (cca 2 hodiny předem) se organizátorům podařilo improvizovaně svolat skupinu asi dvaceti lidí, kteří chtěli premiéru Petru Fialovi říci svůj názor na jeho současnou vládnutí. Ten ovšem zájem neměl. Stejně jako Česká televize. Výstupem vládního "jednání" byli obecné kecy o ničem, ale ještě se k nim vrátíme.

Pro smutné zasmání: Redaktor ČT Ostrava Jan Pírkil uvedl na FB Jesenického týdeníku: "Jeň abyste měl přesnější informace. ČT o protestu před jesenickou radnicí informovala v živém vstupu (kterých jsme měli z Jeseníku hned několik) hned po asi 5 minutovém rozhovoru se zástupci odborářů, kteří protestovali v Praze. Na našich záběrech premiér s demonstranty v Jeseníku hovoří a neutíká před nimi." Po shlédnutí "živých vstupů" jsem mu napsal: "Vaše natočená "diskuse" s demonstranty vypadala následovně - po rychlém úprku z radnice, před kterou demonstrovalo asi 20 lidí s transparenty, pokračoval premiér spěšně k poště, kde ho po asi 300 m dohnali dva z těch demonstrantů. Ty jste skutečně natočili a odvysílali pár sekund, ovšem bez zvuku. Skvělá práce. Před radnicí demonstranty, resp. hlavního organizátora vyzpovídala jen TV Prima, nikoliv ČT. Na premiéra se čekalo dlouho, měli jste na to dost času. Nedělejte z lidí hlupáky." Na to už ovšem redaktor ČT nereagoval, ale to asi nikoho nepřekvapuje. O obou událostech píšeme v samostatných článcích tohoto vydání a z obou budou videozáznamy.

Toto vydání jsme dokončili v předvečer demonstrace 16.04.2023. Přeji všem, kterým nám není lhostejná budoucnost jejich a jejich potomků, ať dobře dopadne.

Miroslav Chovanec

Ukrajinská vlajka na muzeu: Je to její profese. A je proti. Výzva občanům

Ukrajinská vlajka na Národní muzeum nepatří, uvádí lektorka marketingu, zabývající se právě muzejnictvím, Radka Johnová. "Na Národní muzeum České republiky patří česká vlajka.

Turisté, kteří projedou Evropou za dva týdny, si vyfotí 'Václavák' a 'koně' a doma se pak dohadují, odkud byla tato fotka. Poznají to

podle vlajky?" sdělila ParlamentnímListům.cz. Pedagožka, která přednášela i v zahraničí, hovoří o budoucnosti Česka. "Představte si, že by většina zemí najednou přestala

platit příspěvky do společného rozpočtu EU," naznačuje.

■ Zatímco mainstreamová

média se zalykala zlobou nad protivládní demonstrací na pražském Václavském náměstí, kterou svolala strana Právo Respekt Odbornost (PRO), a nad tím, že někteří z účastníků se po jejím skončení pokusili sundat z budovy Národního muzea ukrajinskou vlajku, vy jste sedla a vyzvala otevřeným dopisem ředitele Michala Lukeše, aby nechal vlajku z historické budovy odstranit. Co vás k takovému kroku vedlo?

Marketing. Moje profese. Celou demonstraci jsem koukala přes záplavu českých vlajek na Národní muzeum. Dvacet let jsem učila muzejníky a galeristy art marketing, marketing kulturního dědictví. Vůbec jsem nevěděla, co se stalo po demonstraci, odjela jsem metrem po hymně. Dopis jsem začala psát jako osobní mail, na blog se změnil až poté, kdy se objevily informace o událostech, které s demonstrací nesouvisely, ale chronologicky na ni navazovaly. Důvody jsou v blogu uvedené: Na Národní muzeum České republiky patří česká vlajka. Turisté, kteří projedou Evropou za dva týdny, si vyfotí "Václavák" a "koně" a doma se pak dohadují, odkud byla tato fotka. Poznají to podle vlajky?

Dokončení na straně 5

Čeho se bojí premiér Fiala?

29.04.2023 přijela česká protilidová vláda do Jeseníku, zatímco Prahou procházejí protivládní demonstranti, které svolal Odborový svaz KOVO před Úřad vlády ČR. Mimo jiné se jim nelíbí vládou navrhovaný odchod do důchodu v 68 letech. Co tomu říkáš sladká Francie?

I v Jeseníku se na Masarykově náměstí, bohužel na poslední chvíli, konal improvizovaný protest proti "české" vládě. Zúčastnila se jej dvacítky odvážných, kolem náměstí však byly další desítky čumilů. Odhaduji, že policistů v uniformě i bez ní bylo více než demonstrujících.

Ti s sebou měli českou vlajku a transparenty požadující demisi a odchod vlády "národní katastrofy". S jedním z organizátorů udělala kratičké rozhovor soukromá TV Prima,

veřejnoprávní České televizi to nestálo za to.

Vládní kolona, kterou většinou tvořila auta vlastenecké značky VW, dorazila s krátkým zpožděním ve 13:24 hod. Protestující začali psát na přistálky a volat "demisi" a "hanba". Fiala téměř v běhu s výsměšným výrazem ve tváři pokynul a pozdravil protestující a zmizel v útrokách radnice společně s ochrankou a novináři mainstreamu. Celé to netrvalo ani 30 sekund.

Po 20 minutách podobným způsobem vyběhl z radnice krytý zbraňkou města Zdenou Blištanovou a ochrankou a pokračoval směrem k průchodu a k poště a patrně dále k budově městského úřadu pod Fučíkem, kde mělo od 14. hodiny jednání. Na pokřik a dotazy lidí nereagoval. (ma)

Skvělá přednáška Petra Hampla v Klubu Plíživá Kontra

Už popáté navštívil Klub Plíživá Kontra pravicový sociolog a velmi úspěšný spisovatel Petr Hampl. Připravil si přednášku, která všem přítomným vyrazila dech.

Jeseník - Přednášku 15.03.2023 zorganizovala Jesenická konzervativní liga (JKL), kterou v úvodu zcela zaplněnému klubu krátce představil předseda toho zapsaného spolku Miroslav Chovanec. Ukázal i první vydání Konzervativního občasníku, který liga (zatím) šíří prostřednictvím osobních kontaktů. Poté předal slovo Petru Hamplovi.

Ten se přiznal, že ještě nikde nepřednášel tak často jako v Jeseníku, resp. Klubu Plíživá Kontra. Ve středu to bylo již popáté. "Nebudu nadávat hodinu na poměry. To byste určitě zvládli sami. Ale podíváme se na současnou situaci doma i ve světě z pohledu sociologa," řekl na začátku. Následující přednášku sledovalo publikum se zatajeným dechem. Bohužel, informace podložené řadou citací a odkazy, nebyly příliš radostné. Ostatně jako celý dnešní svět ničený západní ideologií, namátkou Velký reset, Green Deal, genderová vyváženost atd. apod. Nemá cenu zde popisovat celou 94 minut trvající přednášku doprovázenou obrazovou prezentací. Ostatně JKL celou přednášku natáčela a záznam by měl být zveřejněn na jejich stránkách www.jekl.org.

Hamplovy předpoklady příštího vývoje jsou následující - rychlá změna poměrů v ČR se konat nebude, vláda škodí, protože může, elita opozice i její základna je příliš slabá. Dále nastupuje nový řád světa v režii Číny, Indie, Ruska, arabských států a dalších, tedy bez USA a zničené Evropy. Co to asi může přinést nám v srdci Evropy.

Na závěr došlo i na dotazy z publika, kterým se budeme podrobněji věnovat v samostatném článku. (ma)

Úprk premiéra Petra Fialy z jesenické radnice.

Ševčík nejen o Ševčíkovi aneb příběh děkana

Vše je zkouškou demokracie a vlastenců.

Na úvod chci sdělit že nejsem bratrancem (jak už jsem byl dotázán) ani jakýmkoliv jiným příbuzným pana Miroslava Ševčíka jehož příběh teď rezonuje veřejným prostorem, jsme opravdu jen jmenovci. Děkan Vysoké školy ekonomické Miroslav Ševčík od 11. března čelí profesnímu a mediálnímu lynči, který směle konkuruje nejdopornějším normalizačním aktům. Věcně: Je OBVINĚN, že byl součástí davu, který se pokusil strhnout po demonstraci Česko proti bídě ukrajinskou vlajku z budovy Národního muzea. Pan Ševčík tvrdí, že šel z nedaleké restaurace a byl osloven zraněný mužem, který ho žádal o pomoc

proti zvůli policejního zásahu. Pan Ševčík je mediálně známá tvář, proč by to takto proběhnout nemohlo? V době kamer a možnosti všechno perfektně zdokumentovat nikdo nepředložil záznam, že Miroslav Ševčík běžel s nějakou skupinou

NÁZORY

strhnout ukrajinskou vlajku. Je pouze záznam rozhovoru děkana s jedním policistou a tím jak ho policista strčí na zábradlí Národního muzea. Takže mainstreamem omílaná a rektorem školy hystericky vykřikovaná verze události nemá žádný důkaz.

To je zcela zásadní. Globalisté již nepotřebují důkazy, stačí jim

obvinít. Média a ochotné loutky z řad takzvaných intelektuálních a politických elit se pak snaží dokonat odstranění člověka, který je nepohodlný svými názory. Pan Ševčík není první, kdo je takto šikanován. Prosim nás všechny, podpořme jej alespoň podepsáním na internetu dohledatelné petice a hovořme se svými příbuznými a přáteli otevřeně o čem hon na Miroslava Ševčíka opravdu je. Chceme-li zachovat v naší zemi možnost sdělovat svoje libovolné názory a podpořit ty, kteří chtějí aby o České republice rozhodovali ti kdo v ní žijí a nikoliv nadnárodní politické a ekonomické centrály můžeme tady udělat alespoň jeden krok.

Otakar Ševčík, SPD Jeseník

Vládo, jste normální?

Co to zase do prdele děláte? Zvyšovat DPH v době inflace je nehorázné a snižovat je pro sázkaře je nad všechno normální chápání. Váš inteligentní kvocient je na minimu a i ta drůbež je na tom líp než vaši ministři. Já z vás mám velmi všíravý pocit, že tohle všechno děláte záměrně. Chcete nás dostat na úplné dno a pak nás i s mašličkou začleníte do Německa a zase budou z našich žen služby a z mužů mizerně placení dělníci. Pořád nám mlátíte o hlavu Ukrajinu a to je vše co umíte. Víte co? Já vám na Ukrajinu seru. Je mi bližší každý český žebrák a bezdomovec, než Ukrajinec v nablýskaném fáru.

Když vidím některý z těch ksichtů jak nám kážou vodu a chlastající víno dělá se mi fyzicky špatně. Jich se to nedotkne, ale co obyčejní lidé? Starým lidem sebrali 10 000 za rok a teď jim chtějí zvýšit přes DPH cenu za léky? Už teď se někteří rozhodují mezi chlebem a lékem? Kručinál tak mám dejte pistoli a my se buď odstřelíme sami nebo je otočíme neznámému kam, ale Rus to nebude.

Je neuvěřitelné jak nám Fiala říká, že to nechá na volném trhu. No to se snad podělal? My tu máme nějaký volný trh? Všechno zdotovali a všechny musí kývnout EU a navíc tu máme tajné smlouvy mezi kartely.

Čert nám byl dlužen dotace, EU a celou tuhle zasranou vládu která nás vede k bankrotu. Malé podnikatele nenecháte vydechnout a přitom na nich stojí ekonomika země. Kdy to konečně lidé pochopí, že obří podniky jsou akorát proto, aby dělali z boháčů ještě větší boháče a z chudáků ještě větší chudáky.

Jejich změny a úvahy jsou ve stylu Jak pesek a kočička vařili dort. Míchají dohromady nesmíchatelné, pak tam někdo strčí pracku a vytáhne nějakou krávovinu a Slepence ji společnou silou protlačí parlamentem a opozice zírá a my už jsme všichni tak nasraní, že na slušnost už není místo. Pak to strčí do svého senátu a někdo z nich je tam dotlačí k té správné odpovědi. Nakonec si zajdou za exgernerálem a je to. Měli by vědět, ale oni to určitě ví, polovina národa je nenávidí a navíc jimi opovrhují. Nemají žádnou morálku, slovo empatie ani neznají a drzost z nich přímo kape.

Na závěr slova Tomáše Bati se kterým souhlasím a podle kterého byste se měli učit. „Příčinou krize je morální bída. Přelom hospodářské krize? Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme zvyklí říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek. V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že

NÁZORY

hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující, dělat to, co nás pozvedlo z poválečné bídy, pracovat a

šetřit a učit práci a šetření výnosnější, žádoucí než lenošení a mrhání. Máte pravdu, je třeba překonat krizi důvěry, technickými zásahy, finančními a úvěrovými ji však překonat nelze, důvěra je věc osobní a důvěru lze obnovit jen mravním hlediskem a osobním příkladem.

Milena Doušková, pravyprostor.cz, 14.04.23

„Sajrajt v potrubí. Ničí zařízení!“ Elektřina a plyn. Ceny! Prasklo vše. Přimo ve Sněmovně

Jak jsou na tom české firmy v době energetické krize a jak vysoké ceny dopadají na veřejnost? V Poslanecké sněmovně se na toto téma sešli experti z oboru. Padala dost ostrá slova a kritice neušel ani Energetický regulační úřad. Čelíme prý cenovému diktátu a lichvě. K tomu všemu české plynové spotřebiče ničí „sajrajt“, který obsahuje nově odebíraný a nevyfiltrovaný plyn. Ekonomicky prý hrozí katastrofa a nebezpečí, že Česko přestane být soběstačné ve výrobě elektřiny.

Jak jsou na tom české firmy v době energetické krize a jak vysoké ceny dopadají na veřejnost? V Poslanecké sněmovně se na toto téma sešli experti z oboru. Padala dost ostrá

slova a kritice neušel ani Energetický regulační úřad. Seminář s názvem „České firmy v době energetické krize. Dopad vysokých cen energií na malé, střední a rodinné podniky“ pod záštitou poslankyně Marie Pošarové (SPD) hostila v pondělí Poslanecká sněmovna.

Vystoupili energetici Vladimír Štěpán a Hynek Beran, ekonom Miroslav Ševčík, šéf podnikatelských odborů Radomil Bábek, předseda Sdružení podnikatelů a živnostníků ČR a mnozí další.

Podle energetického analytika, kybernetika a publicisty Hynka Berana zažíváme diktát energetické oligarchie, kdy v ochraně spotřebitele zcela selhává Energetický regulační úřad (ERÚ).

Dokončení na straně 4

Mají praxi v drancování kolonií

České lithium má být Západem vydrancováno za nejnižší cenu na světě! Uniklo včera 13. dubna z nejprestižnější studie o budoucnosti světového průmyslu!

Totální konec Česka, díky Fialově vládě! Včera publikovala polská média mezinárodní studii, za kterou stojí přes 200 firem z kategorie z těch největších korporací světa! Studie shrnuje plány na těžbu Lithia a na produkci lithiových baterií v roce 2030 v celém světě. Už z jednoduchého pohledu na plánovanou produkci lithiových baterií v zemích EU je jasné, že se díky Fialově neschopnosti s Českem, ani se Slovenskem při výrobě lithiových baterií vůbec nepočítá: (Tabulka pro srovnání obsahuje i některé další státy světa.) (Na konci analýzy jsou úplně čerstvé zprávy o objevu největších světových zásob Lithia, které udělaly radost zejména moskevskému Gosudarovi.)

Čína	6197 GWh
USA	908 GWh
Německo	514 GWh
Ma arsko	217 GWh
Itálie	138 GWh
Norsko	125 GWh
Francie	122 GWh
Polsko	115 GWh
Švédsko	110 GWh
Kanada	106 GWh
Velká Británie	105 GWh
Španělsko	100 GWh
Mexiko	80 GWh
Srbsko	48 GWh
Portugalsko	45 GWh
Česko	15 GWh
Šlovensko	10 GWh
Švýcarsko	8 GWh
Holandsko	1 GWh

Ostatní země 523 GWh (Indie, a další země Asie, Jižní Ameriky a Afriky)

Studie naopak oznamuje, že Česko bude brzy dodávat Západu nejlevnější světové lithium! (V anglickém originále: become the producer of the lowest-cost hard rock lithium in the world!) Podle další studie se má v Krušných horách vytěžít 30 tisíc tun lithia ročně, a těžba má trvat 25 let. Takto vypadá krajina po těžbě lithia:

Za studii stojí nezisková organizace PSPA, kterou podporují tyto světové

mega firmy! Mimo jiné také společnost Veolia, která je známá tím, že v minulosti drancovala českou vodu! Když jsme pod Krušnými horami těžili uhlí, spotřebovávali jsme ho sami! Když se má těžit lithium, má se hlavně vyvážet! Česku tak zůstane jen ekologické škody! A český průmysl nemá lithiové baterie vyrábět, protože je to vysoce zisková pokročilá výroba!

Zatímco, šéfka českého parlamentu Pekarová (TOP-09) se létá předvádět na Tchaj-wan, největší spojenci USA v Evropě, Poláci, se chlubí, že jedni z největších producentů lithiových baterií na světě, čínské firmy CAPCHEM a Guotai Huarong už investují do výroby lithiových baterií v Polsku. V Maďarsku investují do výroby lithiových baterií obří čínské firmy EVE a CATL. V Německu čínské firmy CATL a SVOLT, v Portugalsku čínský CALB. Naprosto neschopná česká fialová vláda není schopná sehnat jedinou investici do výroby lithiových baterií! Ovšem v Bruselu okamžitě schválí konec výroby spalovacích motorů na klasická paliva z ropy a plynu. Fiala je tak neschopný, že si ani není schopen spočítat, kolik Temelínů by musel postavit, aby Češi mohli jezdit na syntetická paliva!

V Česku se podle studie má těžit nejlevnější lithium, a to přesto, že respektovaná studie Světového fondu na ochranu přírody, WWF, potvrdila, že těžba lithia v Portugalsku produkuje obrovské množství zdravotně nebezpečného prachu a dokonce zmínila i obavy z nebezpečí úniku radioaktivního prachu, spojené s výskytem uranových rud v těžební oblasti portugalského lithia. Jak známo z historie, v Krušných horách se také těžil uran!

Jak to nakonec dopadne s těžbou

českého Lithia je ve hvězdách, protože začátkem března bylo ohlášeno objevení druhého největšího naleziště Lithia na světě v Iránu. Je jen o něco menší než naleziště v Chile, a obsahuje 10% zásob světového Lithia. Naleziště se zkoumalo s ruskou pomocí 4 roky a nachází se v iránské provincii Hamedan. Objev tohoto naleziště zcela narušil plány

USA na odstavení Číny a Ruska od zdrojů Lithia v Jižní Americe, na kterých jsou obě země závislé. Tím spíš, že takřka současně oznámila Indie nález ložiska o velikosti 5,9 milionů tun. Podle posledních údajů mají USA pod hypotetickou možnou kontrolou v Jižní Americe, USA, Kanadě, Austrálii a EU jen necelých 18 milionů tun, kdežto Rusko, Čína, Indie a Irán už disponují bez Afriky a Jižní Ameriky celkem 16,4 miliony tun!

Z časového hlediska je už nyní jasné, proč miliardář Musk oznámil před pár dny výstavbu největší továrny na baterie v Číně, i proč se

Saudská Arábie, Irán, Čína a Rusko minulý měsíc domluvily na rychlé spolupráci, a proč Rusko začalo letos mohutně investovat do iránské ekonomiky. Po nálezů iránského lithia mají Rusko a Čína kompletní zásoby všech typů surovin ve svém dosahu. Saudové miliardy dolarů na investice a tučné zisky. Čína výrobní kapacity pro rychlý rozvoj těžby a Rusové jaderný deštník par excellence. Americké loďstvo už blokádu Jižní Ameriky nemá šanci zvrátit tento soubor o přístup ke světovým zásobám Lithia, a ani jihoamerické státní převraty, tak typické pro CIA, na výsledku už nic nezmění. Lze ovšem očekávat zvýšení tlaku USA na Irán. Nedávné protesty, mohou být počátkem nějakých větších akcí. Protože nejednodušší cesta, jak zastavit čínsko-ruský nástup je zbavit čínskou ekonomiku klíčových surovin, které nevlastní Rusko, a to je Lithium. Zdá se tak, že svět bude ještě nestabilnější, než dosud byl kvůli válce na Ukrajině.

Michael Svatoš,
michalapetr.com, 14.04.23

EKONOMIKA

↑ Miroslav Pekárek v krátkém rozhovoru s CNN Prima NEWS. České televizi, kterou si všichni platíme, jsme za to nestáli.

↑ Miroslav Pekárek v krátkém rozhovoru s CNN Prima NEWS. České televizi, kterou si všichni platíme, jsme za to nestáli.

Připravují neuvěřitelné šílenosti

Je pochopitelné, že současný konflikt na Ukrajině a nepříznivá ekonomická situace přebíjí všechny další agendy, které se na nás valí. Bohužel, EU rezignovala na všechny svoje „hodnoty“, a jediným jejím cílem je zničit Evropu, průmysl, rodinu, bezpečnost a jakkoliv omezit naše práva a svobody.

Nadále tlačí na sílu věci jako green

deal, neřízenou migraci či LGBT deviance. Před pár dny nám ekoteristi zakázali spalovací motory a připravili vše pro vygenerování budoucích milionů nezaměstnaných likvidací automobilového průmyslu. Jednou z méně známých, ale svojí imbecilitou stejně zhoubnou

BRUSEL

agendou z tzv. green dealu, je „zelený vodík“. Prostě další chiméra, která bude stát bilióny EUR, které nemáme. Zelený vodík se skutečně dá vyrobit, ale „ambice“ EU zas jednou ukazují, jak chaoticky, bezkonceptně, a hlavně nerealisticky vypouští jednu zhovadilost za druhou. Podle EU by měl vodík do roku 2030 zcela nahradit zemní plyn.

Vodík se dá vyrábět několika způsoby, průmyslově pak v podstatě třemi:

- Parciální oxidací koku nebo asfaltu. Jedná se o zplyňování koku nebo asfaltu pomocí kyslíkoparní směsi. Výroba kyslíku je energeticky velmi náročná, neboť se vyrábí ze vzduchu. Na oddělení kyslíku a dusíku

je nutno vytvořit teplotu -196°C. Vzduch se stlačuje na 20 MPa, pak se ochladí a následně se nechá expandovat, čímž docílíme kritickou teplotu zkapaletí vzduchu. Poté se na základě různých bodů varu (dusík -196°C, kyslík -183°C) odpařují jednotlivé složky. Zplyňováním koku nebo asfaltu pak získáme syntézní plyn – vodík, CO, CO₂, a protože obě suroviny obsahují 1,5-2,5% síry, tak vzniká i sirovodík a amoniak (čpavek) a v menším množství kyanovodík. Výroba má smysl v chemickém komplexu (používá se např. v Litvínově), protože potřebujete vstupy a výstupy, má poměrně velké energetické nároky a následně musí navazovat čistící jednotky.

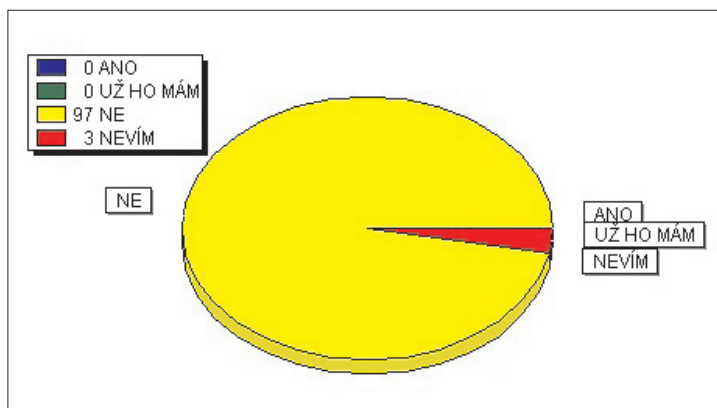
- Rozkladem metanu (tedy zemního plynu) pomocí vodní páry, kdy ovšem vedlejším produktem je značné množství nežádoucího CO₂ a v menší míře CO. I tato výroba má energetické nároky, protože reakční teplota je v prvním stupni 500-600°C a ve druhém 1100°C. Poměr je následovný: na 1 kg vodíku připadá 7 kg CO₂.

Jedinou ekologickou výrobou je výroba elektrolyzou za pomoci elektrické energie z OZE (obnovitelné zdroje).

Dokončení na straně 4.

Anketa

Chystáte se ke koupi elektromobilu? Koláč ukazuje procenta hlasujících na serveru parlamentnilisty.cz. Hlasovalo 19829 lidí.

Dokončení ze strany 2

„Nemáme tu žádný evropský model, ale diktát energetické oligarchie. Když se podíváte na burzu, tam se dnes kilowatthodina prodává za tři čtyři koruny. A jsme kde? Prodávají to za 12 korun. Již loni jsme s dalšími experty na ČVUT navrhli soubor řešení a dopadlo to, jak to dopadlo. Zaplatíte šest korun přímo a druhých šest korun z daní. Říkají nám, že současná situace je důsledkem tržního prostředí, ale ve skutečnosti je to důsledek deformovaného výkladu jedné německé burzy, která není jediná a je to cenový diktát,“ konstatoval Beran.

Ochrana spotřebitele, která měla situaci řešit, selhala. „Všude máme nějakou regulační autoritu, která spotřebitele chrání před nepřiměřenými cenami. Slyšeli jste někdy od pádu Bohemia Energy, že by ERÚ, který to má ze zákona na starosti, někde zasáhl nebo někoho chránil? Je to naprosto nefunkční orgán tohoto státu. V ochraně spotřebitele nefungují vůbec. Ve věci zastropování cen jsme navrhovali tři koruny, na čemž se odborníci shodli jak na maximu,“ prozradil analytik.

V uplynulém roce se hodně mluvilo o tom, že vysoké ceny elektřiny jsou dané tím, že se cena odvozuje od tzv. závěrné elektřiny, tedy zařízení, kde se vyrábí elektřina za nejvyšší cenu a to vzhledem k situaci byly plynové elektřiny. „Česká republika plynové elektřiny pro naši soustavu vůbec nepotřebuje. Máme takový přebytek v uhelných elektrárnách, že plynovka vůbec nenajede. Závěrnou cenu plynové elektřiny prostě česká soustava nezná. Je to lež. Cena je k nám uměle importována,“ pokračoval Hynek Beran na semináři.

„Další lež je ohledně zastropování ceny. Spíše bych řekl, že se ze stropu stala podlaha. Když zavoláte někam do ČEZu nebo jinam, řeknou vám, že vláda nařídila, že budete platit šest korun na fakturu. Opět lež. Vláda sta-

novila, že se může platit nejvýše šest korun. Vymysleli monopolistů prostě nikdo nereguluje. Ceny jsou uměle přidány. Nebo jste snad nějakému dodavateli podepsali, že souhlasíte s cenou šest korun? Anebo vám to zkrátka od nějakého dodavatele jen oznámili? Opět ležou. Energetický oligopol nám ze stropu udělal podlahu,“ míní jednoznačně.

Dodává, že v důsledku války na Ukrajině a ukončení odběru ruského zemního plynu čelíme dalšímu povodňu. „Elektrinu z ruské zóny nedovážíme a nedováželi jsme, není ani kudy na rozdíl od plynu. Závěrnou elektřinu u nás žádnou nemáme, proto je ji nepotřebujeme a celá EU dělá z zemního plynu jen 20 procent elektřiny a z toho byl ruský plyn 40 procent. Takže prosím, celkové osm procent elektřiny nám v Evropě chybělo kvůli zrušení dodávek ruského zemního plynu. Na těch chybějících osm procent jsme zdražovali desetinásobně ceny. Kde jste to viděli? To není cenová politika inženýrů, ale diktát lichvářů,“ uvedl energetický analytik Beran.

Zastavil se také u plynu a aktuálně významného tématu jeho kvality, ale i dodávek plynu z Ruska, který stále do Evropy proudí. „Proč nyní v době embarga teče přes Ukrajinu, Slovensko a Maďarsko plyn do Rakouska a dál? To je jak v Orwellově, nebo ne? Všechna zvířata jsou si rovna, jen některá jsou si rovnější. Pro koho embargo platí a pro koho neplatí, když jsme v jedné unii?“ ptal se.

„Velký problém jsou nyní nečistoty, které ten nově odebraný plyn obsahuje. Podívejte se na snímky, co v tom je za sajrajt. Jde zřejmě o nevyfiltrováný LNG, na který nejsou normy. Bez dostatečných norem nám ho dávají do potrubí, je v tom sírovodík a křoví a dalšího a distributor, který za to zod-

– nyní je v provozu 4,5 GW. Na výrobu tak obrovského množství vodíku potřebujete 72 milionů tun demineralizované vody (dnes je cena 3000,- Kč za tunu) a 480 TWh NOVÝCH obnovitelných energetických zdrojů!! I při tomto gigantickém množství se dostaneme na současnou roční produkci (8 milionů tun za rok) – jen nahradíme vodík z fosilních paliv tzv. „zeleným vodíkem“. Pomínu skutečnost, že současná výroba je soustředěna v petrochemických komplexech, kde se také v dřívě míře spotřebuje. Znamená to také vybudovat kompletní infrastrukturu – tedy potrubní větve (plynovody nelze využít z technických a bezpečnostních důvodů), distribuční skladovací prostory, předčítací a odběratelů, případně vybudovat síť čerpacích stanic pro automobily. Mám velkou fantazii, ale nedokážu si představit náklady, které by to stálo. Předpokládám, že bychom se pohybovali ve stovkách miliard EUR. Při vši zadluženosti, energetické nouzi, přezbrojování či obří recesi v zemích EU. Vrchol stupidity pak vidím v tvrzení, že při těchto gigantických investicích má dle „předpokladů EU“ cena vodíku klesnout na 5 EUR/kg.

Zas jedna pochybná agenda, která je vzdálená realitě asi jako člověk cestě na hvězdu Alfa Centauri. Ještě by se to dalo pochopit při zachování a rozvoji jaderné energetiky, ta je však zavřená. Pokud bychom chtěli vodíkem nahradit výrobu elektrické energie ze zemního plynu v paroplynových elek-

trárnách, pak vězte, že na výrobu 1 kg vodíku spotřebujete 60 kWh elektrické energie. Z 1 kg vodíku vyrobíte cca 16 kWh elektrické energie + nějaké odpadní teplo, které je využitelné na vytápění. To může být výhodné v automobilovém průmyslu či jako záložní zdroje výroby elektrické energie, nikoliv však pro průmyslovou výrobu velkých objemů elektřiny.

Celková kapacita vodíkových generátorů na výrobu elektrické energie je dnes ve světě kolem 400 MWh. Rozvoj domácích generátorů kolem 10 kWh nastal v Japonsku po jaderné katastrofě ve Fukušimě – samozřejmě jinak, s velkými dotacemi vlády. Perspektivní se jeví obousměrné generátory, které při přebytku elektrické energie – kupříkladu ze solárních panelů – vyrábí vodík, a naopak v době snížení produkce energie reverzní elektrolýzou vyrábí z vodíku energii a teplo. Ty se však nachází spíše ve stádiu experimentálního a vývoj je vždy běh na delší trať. Jejich výroba je složitá a velmi drahá, nemluvě o nutnosti použití drahých kovů. Vývoj se zaměřuje právě na nahrazení těchto kovů.

Nejsem rozhodně odpůrcem alternativních zdrojů. Ale slovo alternativní je podstatné. Současný vývoj by měl být doprovázen realistickými cíli, nikoliv megalomanskými nesmysly z pera diletantů v Bruselu. Je otázkou, nakolik je to neznalostí a nakolik zkorumpovaností ze strany určitých lobbystických skupin. Takové projekty by měli zpracovávat odborníci oboru, ne aktivisté placení bůhví kým. Farizejství „elit“

povídá, jakoukoli zodpovědnost odmítá a říká lidem, ať si dají filtry na spotřebiče. Pak jde do spotřebičů takový lidově řečeno sajrajt, který ty spotřebiče ničí,“ sdělil na semináři Hynek Beran.

Docent Miroslav Ševčík z VŠE pojal své vystoupení šířeji. „Současný vývoj světové ekonomiky ovlivňují přinejmenším dva externí šoky. K tomu ještě uplatňování některých ideologických přístupů k řešení ekonomických problémů. Jedním z oněch šoků je již třetí rok trvající covidismus, tedy opatření, která vedou k omezení individuální svobody a snahy k ovládnutí části populace. Kromě farmaceutických

fírem to nemůže mít ekonomického vítěze. Vakcíny se i dnes po milionech kusů v naší zemi vylévají a znehodnocují. Jde o selhání vlády po celém světě, v mnoha zemích to vyvolalo totální ekonomickou katastrofu,“ má jasno děkan NF VŠE.

„Druhým šokem je válečný konflikt na Ukrajině, který narušil globalizační procesy a dlouhodobě budované obchodní vztahy jak na evropském kontinentu, tak mimo něj. Příkladem ideologického řešení ekonomických problémů není nic jiného než Green Deal. Tento program má svůj prapůvod u německých zelených. Současnou ekonomickou situaci v podstatě ovládají tři investiční skupiny,“ popisoval. Důsledky brutálních omezení a restriktivlivem covidu se dle jeho slov dovedněka projevují v nedostatku řady zboží.

Podle něho je důležité si uvědomit, že sponstředem problému nebyla válka na Ukrajině. „Vysoká inflace, která znehodnocuje informace každého ekonomického subjektu, je velmi nebezpečná a jde o nehorší chorobu pro českou ekonomiku. Inflace byla způsobena především kvantitativním uvolňováním Evropskou centrální bankou a u nás ještě přizhívána intervencemi České

rodiní banky. Jedná se o nejvyšší inflaci od vzniku České republiky a jednoznačně znamená velké nebezpečí pro sociálně slabší občany. Nejde zdaleka jen o důchodce, ale i mladé rodiny s dětmi. I když se bude inflace snižovat, vysoká cenová hladina už zůstane a bude omezovat spotřebu českých občanů,“ je si jistý docent Ševčík.

„Vysoké ceny energií, které za poslední tři roky narostly o 216 procent, jsou pro mnohé české firmy likvidační. Ve spojení s emisními povolenkami je to podobné. Dle vědeckých studií se utratilo 3 600 miliard dolarů na celém světě, aby se snížily emise a v reálu dle některých studií došlo za tyto peníze k poklesu emisí o jeden procentní bod,“ popsal.

Nejvíce celková situace spojená s cenami energií dle Ševčíka dopadá na malé firmy. „Mnoho firem upozorňuje, že bude muset ukončit činnost. Patrně se to nejvíce projeví ve druhém pololetí tohoto a prvním pololetí příštího roku. Hodně končí venkovské obchody, restaurace, výrazně jsou postížena sportoviště náročná na vytápění. Přitom zatím nikdo nechystá žádné systémové řešení. Měly by se seškrtat některé fantasmagorické nápady týkající se Green Dealu. Musíme se vrátit na zem a používat zdravý selský rozum. Je třeba zajistit energetickou bezpečnost spojenou s energetickou soběstačností. Zatím soběstační jsme, ale pokud by měla zůstat v platnosti věškerá legislativa ze strany EU, na konci tohoto desetiletí ztratí Česká republika schopnost energetické soběstačnosti, protože budeme muset uzavírat některé zdroje, které vyrábí elektřinu z tzv. špinavých zdrojů, tedy hlavně uhlí,“ uvedl Miroslav Ševčík a dodal, že dle největších expertů v oblasti jaderné energetiky bude Česko potřebovat čtyři nové jaderné bloky, aby naše země zůstala energeticky nezávislá.

Parlamentnilisty.cz, 13.03.23

nezná mezí. Na jedné straně nám zakazují plyn, jádro, uhlí, spalovací motory, na straně druhé na „ekologické summit“ v Glasgow přiletí 130 letadel „státníků“ jednat o nás bez nás, z USA letadla pak vyjede suita 20 GM s šestiliterovými spalovacími motory. Ursula von der Leyen letí soukromým tryskáčem 50 km z Bratislavy do Vídně. Není žádným tajemstvím, že 10 největších přepravních lodí vyprodukuje stejně emisí jako automobilová doprava v celé Evropě. Zkuste si představit, jaké množství CO2 vyprodukuje tankery na LNG a ropu, když jsme uvalili sankce na ropu a plyn z Ruska přepravovaných ropovody a plynovody a nahrazujeme je lodní přepravou.

Pracuji od roku 1982 v chemickém průmyslu a tolik toponého oleje jako letos se za posledních deset let nevyrobilo. Proč? No samozřejmě, že všechny teplárny mající možnost výroby tepla z TO na ni po nesmyslných sankcích na plyn přešly. Abychom byli v obraze, zemní plyn neobsahuje téměř žádnou síru, tudíž jeho spalováním sice vzniká CO2, nikoliv pak oxid siřičitý. V TO je obsah kolem 2% síry, tudíž jeho spalování produkuje mimo CO2 i oxid siřičitý. Ten má ve spojitosti s prachem velice negativní důsledky pro lidské zdraví. Mimo to při bouřkových atmosférických jevech dochází k jeho částečné konverzi na kyselinu siřičitou. Jak devastovali krajinu kyselá dešť v 70. a 80. letech snad pamětníkům netřeba vysvětlovat.

Harry,
vlkovobloguje, 10.04.23

„Sajrajt v potrubí ...“

Připravují ...

Ukrajinská vlajka na muzeu: Je to její profese. A je proti...

Dokončení z titulní strany

A mimo jiné, předmětné místo na fasádě je prý vyhrazeno pro reklamu, takže by jeho prostřednictvím měly být získávány prostředky pro Národní muzeum, které je jinak financované daňovými poplatníky. Sundání vlajky nemělo s demonstrací Česko proti bídě nic společného. Tedy asi mimo provokatérů a snahy nemluvit o požadavcích organizátorů a demonstrujících.

■ **Ve stejný den, co jste uveřejnila otevřený dopis, prohlásila v rozhovoru pro Seznam Zprávy ministr kultury Martin Baxa, že by ukrajinská vlajka na Národním muzeu měla zůstat, protože jde "o výraz solidarity se zemí čelící brutální agresi Putinova režimu". Lze si ve světle tohoto výroku vůbec představit, že by si Michal Lukeš troufl odporovat tomuto politickému zadání a nechal vlajku sundat, poněvadž by to mohlo být jeho poslední rozhodnutí ve funkci, kterou zastává už od roku 2002?**

Nejsem mluvčí pana doktora Lukeše. "Politické zadání" rozhodovalo o ředitelích - nejen - kulturních institucí před rokem 1989. Historia magistra vitae. Jen pan ředitel se musí rozhodnout, zda zvolí loajalitu k historii a k národnímu kulturnímu dědictví, nebo loajalitu k funkci a chlebozárci.

■ **Pokusu o odstranění ukrajinské vlajky předcházela zmíněná demonstrace proti vládě Petra Fialy. Co dělá premiér tak špatně, že se lidé na náměstích dožadují jeho demise? Pro jaké požadavky ze strany protestujících proti pětikoaličnímu kabinetu máte pochopení?**

Co dělá premiér špatně? Všechno. A už to říká i řada jeho voličů. Může pan premiér jmenovat jeden jediný slib ze svých předvolebních plakátů, který neporušil? Slibů o svobodě slova a bránění cenzuře, o důchodech, o státním rozpočtu a snižování deficitu, protiinflační politice, nezvyšování daní, uvolnění emisních povolenek, bytové politice. Vláda dostala důvěru, tedy mandát od voličů na základě předvolebních slibů, a poté od Poslanecké sněmovny na základě vládního prohlášení. Když se teď vládní prohlášení mění téměř ve svůj opak, protože to vláda nezvládá, bylo by logické, kdyby podala demisi.

Požadavky na vládu, z oblasti energetiky, svobody slova, zahraniční politiky a bezpečnosti tak, jak byly představeny stranou PRO, Jindřichem Rajchlem, Tomášem Nielsenem a Petrem Vackem, na tiskové konferenci i na demonstraci, podporují. Z pohledu občana i ekonomů požadavky strany PRO dávají smysl, na rozdíl od "vysílání signálů" od premiéra a vyhrožování nesouhlasícím občanům ze strany ministra vnitra a pana prezidenta. Záznamy tiskové konference strany PRO i mluvčích na demonstraci jsou na webu i sociálních sítích, každý si je může poslechnout a udělat si vlastní názor. Chci žít v míru ve svobodné zemi, kde se vláda stará o potřeby svých občanů a dobré vzájemné vztahy s ostatními státy. Za to je placená z našich daní. To snad není nic špatného, natož trestného.

■ **Mohou ale takové akce něco změnit, když je vládní politici, prezident Pavel i mainstreamová média onálepkují jako proruské, a tím veřejnost přesvědčují,**

že těm lidem a jejich protestům není třeba naslouchat?

Vládnoucí strany mají obě komory parlamentu i prezidenta. Legálně zvolené. Mainstreamová média neinformují, nýbrž vysílají vládní propagandu. Mainstreamová média "zvolila" zastupitele v parlamentu i prezidenta. Mainstreamová média dnes neinformují, říkají lidem, co si mají myslet. Většina lidí má svoji rodinu, svoji práci a o politiku se nezajímá. Přízřebník se tomu, co říkali v televizi. Jedna demonstrace nic nezmění. Ale v době, kdy má opozice omezený nebo žádný přístup do hlavních médií, je to jediný způsob zpětné vazby vládě. Nejsme sami, podívejte se do Německa, Francie, Nizozemí, i tam se lidé bouří. V zemi s naší historickou zkušeností nikdo soudný nemůže podezřívat většinu lidí ze sympatií k nějakému exKGBákovi. Kritika diktátů z Bruselu opravdu neznamená "papouškovat narativy proruské pro-

pagandy". Z hlediska ekonomické teorie obchodní sankce poškozují obě strany. Pokud však poškozují více toho, kdo je vyhlásil, než toho, proti komu jsou namířeny, nedávají smysl. Green Deal je novým náboženstvím, ale žádná víra ještě svět nespasila. Demonstrující lidé se chovají racionálně, rozumná vláda by jim naslouchala.

■ **Nezklamal v tomto ohledu prezident Petr Pavel, když vláde Petra Fialy poradil, že bude třeba být razantnější vůči organizátorům demonstrací, protože se neustále schovávají za svobodu slova, ale často jsou jejich projevy za hranou podněcování k násilí a k destrukci systému? Co si od něj v čele státu po příštích pět let slibujete?**

Nezklamal. Dostal tomu, co od něj jeho voliči očekávají. Neslibuji si od něho nic, takže z tohoto pohledu ani zklamat nemůže. Zažila jsem už sedm prezidentů, výše uvedené platí o většině z nich. Současný pan prezident byl asi dobrým studentem. Jeho rétorika připomíná dobu normalizace. Už mu někdo řekl, že v demokratickém státě nespokojení občané nejsou, "podvratné živly", nýbrž opozice? Že nespokojený občan nenaslouchající mainstreamovým médiím není nebezpečím pro demokracii, nýbrž pro tuto vládu? A že právo shromažďovací stejně jako svoboda projevu jsou zakotveny ústavním zákonem?

■ **Poradčů teď bude mít dost, tak to třeba některého z nich napadne. Vy ale určitě sledujete dění na Vysoké škole ekonomické v Praze, své alma mater. Její rektor Petr Dvořák chce mer-**

momoci odstranit z funkce děkana Národohospodářské fakulty Miroslava Ševčíka právě v souvislosti s děním u Národním muzeu. Zaměstnavatel by sice neměl svého zaměstnance popotahovat kvůli jeho politickým názorům, ale neměla by pro akademickou půdu platit přísnější pravidla s cílem udržet dobré jméno školy?

Od čeho se odvíjí "dobré jméno školy"? Nejsou to právě akademické svobody, pluralita názorů a možnost otevřené diskuse? To, že na škole působí špičkoví odborníci, jakými nepochybně jsou jak rektor Petr Dvořák, tak děkan Miroslav Ševčík nebo třeba docent Petr Žantovský, je akademickou přidanou hodnotou.

Arif Ahmed, filozof z Cambridge University, řekl: "Ať už studujete jakýkoli předmět, nezbytnou součástí uni-

verzitního vzdělání je, abyste pochopili potřebu tolerance široké škály názorů, dokonce i těch, které považujete za šokující nebo urážlivé." Nepřisluší mi hodnotit personální politiku pana rektora a nezávidím mu nutnost vážit mezi loajalitou k funkci, k instituci a ke svým lidem. To je podobné dilema jako u ředitele Národního muzea.

■ **Jsou pro vás jako dlouholetou vysokoškolskou pedagožku o podstatně požadavky akademiků a rektorů vysokých škol navýšit finance pro vysoké školy na úroveň průměru států Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), tedy zhruba o deset miliard korun ročně nad nynější stav? Nemohly by to samé požadovat všechny profese?**

Chcete odpověď ekonomky nebo pedagožky? Z pohledu ekonomky se plíží inflace (tj. ve vyšších jednotkách nebo nižších desítkách procent) může rychle změnit v inflaci pádivou (vyšší desítky procent ročně). Požadavky všech na vyšší mzdy a platy, které by dorovnaly kupní sílu, napomáhají inflační spirále. Inflace ničí úspory, protože klesá kupní síla peněz. Inflace je skrytá daňová sazba uvalená na celou částku úspor. Nebo jinými slovy pomalá měnová reforma.

Je logické, že i vysokoškolské pedagogové chtějí mzdy odpovídající jejich kvalifikaci. Stát by si měl určit, kolik absolventů a jakých oborů bude potřebovat a na tyto studenty, státní stipendisty, poslat vysokým školám peníze. To je to, co známe jako bezplatné VŠ studium. Nad rámec této kvóty by měly mít školy možnost přijmout další studenty, kteří si vzdělání platí sami.

Školy by získaly finanční prostředky, tedy i na zaplacení dobrých odborníků, ale zároveň by musely nabízet užitečné obory, za které jsou studenti ochotni platit.

Stát by si určit, kolik bude v daném ročníku sponzorovat budoucích lékařů, stavařů, chemiků, IT technoloů, překladatelů, ekonomů, právníků a řady dalších, i třeba egyptologů, abych nezapomněla na menšinový, ale prestižní, světově uznávaný obor profesora Báry na FF UK. Budeme potřebovat víc lékařů nebo genderových specialistů? Bude použitelnější diplomová práce architektů navrhujeících novou mateřskou školku nebo práce zkoumající genderové stereotypy Sněhurky ve vztahu k sexuální deviaci sedmi trpaslíků? Zdroje jsou, říkal kdysi premiér Špidla. Viděla bych je jinde než on, ale i ve školství by se našly.

■ **Více, než by kdo v raných polistopadových časech tužil, se 33 let poté mluví v Česku o svobodě. Máme ji takovou, kterou jsme si tehdy vysnili? Pokud ne, kde se stala chyba?**

Kde se stala chyba? V Bruselu? Zhruba první polovina polistopadového období zaručovala svobodu projevu i názorovou pluralitu v médiích. I svobodu po projevu, pokud někdo neriskoval fatvu na svoji hlavu. Pozvolná změna je viditelná v posledních deseti letech s exponenciálním růstem od nástupu covidu. Pro vládu, která nedodržela nic z toho, co slíbila, je svoboda slova nebezpečná, protože umožňuje kritiku. Pokud občané přestanou vládu kontrolovat a korigovat, vrátíme se do 50. let minulého století.

■ **Je pro evropské země nevyhnutelné směřování k tomu, aby veškeré své rozhodování delegovaly na bruselské centrum EU a pak už jen trpně vykonávaly příkazy, kterých se jim odtamtud dostane? Existuje k tomuto vývoji alternativa?**

To, co popisujete ve své otázce, není z definice popis svobodných států, ale zemí v postavení kolonií. Protektorátů impéria "Nesvaté říše bruselské národa německého". A že má Evropský svaz všechny znaky impéria kvalifikovaně popisuje Yoram Hazony, filozof a politolog, absolvent Princetonské univerzity, ve své díle Chvála nacionalismu [Leda, 2021]. "Dnes se v západním světě stal nejmocnějším zdrojem nesnášenlivosti liberální imperialismus," píše Hazony v nadčasové kritice imperiálních říší počínaje antickým Římem přes Rakousko-Uhersko, Třetí říši, SSSR a USA až po EU. Alternativou není vystoupení z Evropské unie, jak nám ukázal příklad Spojeného království, protože ani Velká Británie nebyla dost velká na to, aby přemohla to množství klacků pod nohy, které jí tam z Bruselu házeli. Alternativa nastane tehdy, až se ve většině zemí lidé začnou nejen bouřit, ale také volit politiky, kteří budou ochotni se bruselskému diktátu vzepřít. Představte si, že by většina zemí najednou přestala platit příspěvky do společného rozpočtu EU. Myslete, že by Evropská komise, europoslanci a celá armáda úředníků byli ochotni hájit progresivní "evropské hodnoty" zadarmo? Takže alternativa je nechat nadnárodní "mocenské elity" vyhledávat.

parlamentnilisty.cz, 30.03.23

PRACHY JDOU NEJVYŠŠÍM

Za 13 Kč dodá mléko, za 35 se prodá. Seknul s tím a mluví. Naplňuje se smutná vize v českém zemědělství, vládní zvýhodnění "malých" zemědělců vede k zakládání nových firem, které nevyprodukují vůbec nic, zato pobírají státní dotace.

PL to řekl zemědělec z Vysočiny Jakub Fukal, který v těchto dnech končí se soukromým hospodařením a bude pracovat pro větší zemědělský podnik. Debaty nad tím, proč jsou v Německu levnější potraviny, jsou podle něho nesmyslné, protože důvod je zřejmý. "Jsou soběstační, my nikoli. A bude to ještě horší, lidé se musí připravit na ještě vyšší ceny," uvádí a na příkladu produkce mléka popisuje, jak v celém procesu obchodní řetězce navyšují ceny. Z původních 13 Kč za litr je v obchodě korun 35.

■ Před necelým rokem jsme se spolu bavili o nových dotačních podmínkách, kdy vláda významně zvýhodnila malé zemědělce a mluvil jste o tom, že reální producenti na tom budou trpět, zatímco ti, kteří jen posečou louky a nechají to tam ležet, budou vydělávat prakticky bez práce a hlavně bez jakékoli přidané hodnoty pro veřejnost. Jaká je v této oblasti situace dnes?

svoje pozemky začíná brát zpět a pokouší se na nich profitovat díky vysokým dotacím. Zakládají si společnost a naoko se z nich stávají soukromí zemědělci, kteří na polích nic pěstovat nebudou, ale nechají si zasít trávu, kterou jednou ročně posečou nebo spíš nechají posekat a zmulčovat. Kolem nás v okolí je spousta podniků, které letos dostaly výpovědi na pozemky, protože si je lidé berou zpátky a smutná vize se naplňuje.

Druhý problém snížené produkce bude, že vláda přijala v rámci strategického plánu opatření, jako jsou úhory, kdy každý podnik musí převést dvě až tři procenta pozemků do úhory, tedy do neprodukce. Takže z pozemků, kde hektar běžně dával například po čtyřech až šesti tunách pšenice, která se dala zpracovat v pekárství, bude nula. Bude tam pouze směska plodin, které bude možné posekat v určeném termínu. Znamená to, že na těchto pozemcích bude velké množství plevelů, budou se tam držet hlodavci, kteří jsou problém už teď. Opět se blíží hrabosí rok, což nám působí velké škody. Celé to je velké šlápnutí vedle.

■ Jak se za poslední rok proměnilo české zemědělství? Zaregistroval jsem zprávy, že například v chovu prasat došlo k dalšímu snížení stavů...

V roce 2021 bylo v České republice

minulého měsíce. Z mlékárny šlo plnotučné krabicové mléko do nejmenovaného řetězce za 18 Kč/litr. Za kolik toho mléko řetězec prodával? Za 35 Kč za litr. Kde je největší rozdíl, je asi jasné.

V případě vepřového masa jsou příčiny jinde, a nejsou nikterak nečekané. V okamžiku, kdy jsme jako Česká republika soběstační v produkci vepřového ze 30 procent, tak logicky 70 procent musíme dovézt. Drazí vyvezeme naše obilí do Španělska, abychom potom zpátky drazí přivezli vepřové maso. Pakliže to někomu dává logiku, mně tedy ne.

■ Ministr zemědělství Nekula opakovaně řekl, že vina za vysoké ceny není ani tak na obchodních řetězcích, jako na výrobcích, zemědělci. Co na to vy jako člověk z praxe říkáte?

Mám na to svůj osobní názor, a to ten, že obchodní řetězce jsou jedny z největších sponzorů politických stran. Určitě na nich nemůže zůstat to špatné. Druhá věc je, že pan ministr Nekula není odborník v oblasti zemědělství a bohužel se to projevuje ve všem, co vysloví. V kombinaci s Tomášem Prouzou je to katastrofa. Nechápu, jak mohou média pana Prouzu s jeho názory brát vážně. Buď nemá absolutně ponětí, o čem mluví, anebo musí být dobře zaplacený. Bije se za řetězce neskutěčným způsobem. Nechápu, jestli za to má něco slíbeno nebo proč to dělá.

■ Dlouhodobě je upozorňováno, že v Německu s násobně vyššími platy jsou potraviny za podobné ceny a mnohdy vyšší kvality. Lze říci, proč to tak je?

Ano, na tom není nic záhadného. Všechno je to dáno tím, že Němci jsou zcela soběstační, veškeré potraviny si vyrobí doma a nepotřebují nic dovážet. To je celý problém. Uvedu krásný příklad. Pan ministr Nekula slavnostně hlásá, jak pomůže chovatelům díky podpoře welfare (životní pohoda u zvířat, pozn. red.) dojnic a nakopne zpátky chov skotu tím, že do národních dotací půjde nějakých 3,7 miliardy korun. To je celý welfare, jsou tam prasata, skot a vše ostatní. Zatímco v sousedním Rakousku se dává jen do welfare prasat 1,1 miliardy eur! Tomu se prostě nedá konkurovat, což dokazuje i to, že naše soběstačnost v produkci vepřového je 30 procent, zatímco v Rakousku 110 procent. Takovým podmínkám a podporám nemůže český chovatel prasat konkurovat.

Pokud se v Rakousku farmář rozhodne odejít s chovem prasat z domu ze dvora a za vesnicí postavit vepřín, dostanete stavební povolení ve zrychleném režimu a dotaci na kompletní postavení nového provozu. Naproti tomu u nás stát raději nechá chovatele svůj chov zavřít a maso se doveze ze Španělska. To je celý problém, a bude to ještě horší. Lidé se musí připravit na to, že potraviny budou ještě dražší, protože naše (ne)soběstačnost se nadále bude zhoršovat. V poslední době se ve velkém likvidují sady u nás na jižní Moravě.

Podobně je tomu i u drůbeže. Naše země je v rámci EU jediná, která si odhlasovala zákaz klecových chovů. V roce 2025 skončí klecové chovy nosnic a bude možné produkovat vejce pouze z volných nebo z halových chovů na podestýlce a cena vajec bude logicky vyšší, protože náklady na chov budou vyšší a veškeré současné klecové chovy se musí přebudovat. Takže všechny okolní státy kolem nás čekají, až zde zákaz klecových chovů začne platit, a zaplaví náš trh levnými vejci z vlastních klecových chovů, protože všude v okolí je možné chovat nosnice v klecích.

■ Říkáte tedy, že pokud je možné trend v růstu cen potravin zvrátit, jediným řešením je politická podpora znovuzískání soběstačnosti v produkci potravin.

Přesně tak. V Rakousku nebo v Německu, aby podpořili svoje producenty, mají speciální dotační tituly na welfare zvířat a podmínku pro obchodní řetězce, že mohou prodávat pouze maso, které prošlo chovem s těmito požadavky na welfare. Tím zablokovali například polské vepřové maso a podporují vlastní zemědělce jak dotacemi, tak nařízením a podmínkami pro řetězce, že musí prodávat maso domácí produkce. Kromě toho je maso jiné, kvalitnější, protože ta prasata žijí lépe, jsou na stlaném provozu a nikoli na rostech, mají hračky, více životního prostoru na kus zvířete a podobně.

Pakliže politika státu nebude taková, aby podporovala domácí chovy a výrobu, okolní státy nás zaplaví svými výrobky.

■ Objevily se zprávy, že EU chce zavést emisní povolenky na chov skotu, protože prý krásy ohrožují klima. Budeme vůbec schopni se časem uživit?

Něco takového je naprostý nesmysl a pevně doufám, že to zavedeno nebude. Vždycky mě pobaví, když se státníci z celé Evropy sletí svými letadly na jedno místo a tam diskutují, jak moc jsou ty krásy v Evropě škodlivé a jak strašně ohrožují klima. Hlava mi to nebere. Jinak samozřejmě takový nápad naprosto odmítám. Ano, čpavek je součástí výkalů a uvolňuje se při zrání hnoje, ale jsou to tak zanedbatelné hodnoty, že nemá vůbec smysl se jimi zabývat a nechápu, jak někoho mohlo vůbec napadnout likvidovat kvůli tomu živá zvířata.

Pokud se v Evropě a u nás někdo neprobudí a nezačne intenzivní podpora, dopadne to hodně špatně. Je potřeba vyzývat českou veřejnost, aby kupovala domácí produkci a sledovala, co kupuje a jí, jinak to v konečném důsledku dopadne špatně, budeme všechno dovážet a ceny budou ještě vyšší. České zemědělství je na špičkové úrovni. Systém kontrol z hlediska veterinární správy a potravinářské inspekce, nastavené standardy, kontroly na jatkách a v potravinářských provozech jsou jedny z nejpřísnějších v rámci EU, my jsme skutečně špička v Evropě.

Parlamentnilisty.cz, 15.03.23

Nic se k lepšímu nezměnilo, protože redistributivní platba zůstala zachována a nadále je podporováno to, že zemědělci nemusí vyrábět a produkovat, ale stačí pouze sekat louky, udržovat pozemky bez produkce plodin a získávat za to dotace.

■ Což, předpokládám, vede k postupnému snižování produkce a může souviset s růstem cen potravin.

Samozřejmě. Výroba se snížila už jen z toho důvodu, že spousta vlastníků pozemků, kteří dodnes svá pole pronajímali zemědělským podnikům nebo soukromým zemědělcům, si

zhruba 80 tisíc prasnic, v současné době jich je kolem 65 tisíc. Stav prasat stále klesají a nyní se pohybujeme pouze na nějakých 30 procentech soběstačnosti, což je žalostné málo.

■ Jedním z největších témat současnosti je dlouhodobý růst cen potravin, kdy v řadě základních výrobků došlo ke zdvojnásobení či ztrojnásobení cen v obchodech. Jaké jsou příčiny?

Příčiny zdražování jsou především na straně obchodních řetězců. Jednoduchý příklad je mléko. My jako zemědělský podnik vyprodukujeme mléko a prodáme ho mlékárně za 13 Kč za litr, aspoň taková byla cena do

Dávné predsudky se viklají

Vyznání člověka, který chápe Rusko: Moji prarodiče byli antitiruští. Můj otec říkal: „Moskva, jízdenka bez návratu!“. V ledním hokeji moje sympatie nikdy nebyly na východě. Dnes se však odmítám zapojit do fanatického tlučení do Ruska

Přiznávám svou vinu. Jsem „Russland-Versteher“ (ten, který má porozumění pro Rusko). A navíc přesvědčený. Navíc moje to jako poslání porozumět všemu co nejkompaktněji. Porozumění je lepší než nepochopení ve všech ohledech.

Porozumění znamená, že si člověk nešetří námahou při hádce. Před mnoha lety bývalý švýcarský bundesrat Kaspar Villiger při ceremoniálu udílení novinářské ceny v Curychu řekl, že pro něj žurnalistika začíná ochotou vidět „středobod pravdy“ i také tam, kde si nemyslíte, že jej můžete najít.

Villigerovo otvírání očí

Když Villiger formuloval své myšlenky, ozvalo se souhlasné echo. Když se dnes podíváme na média, zbylo z této ochoty vidět „bod pravdy“ až šokující málo. Villiger měl pravdu. Jeho prohlášení mi otevřelo oči. Žurnalistika je proces lepšího porozumění světu, hledání pravdy všude.

Pozor: rozumět není totéž jako ospravedlňovat, ale každý dobře

podložený úsudek předpokládá, že se skutečně zapletu do předmětu sporu, který má být rozsouzen, takže se zabořím do materiálu. Spisovatel Martin Walser mi to jednou vysvětlil takto: „...Než budu soudit jiného člověka, musím si jeho názor na 99,99 procenta osvojit.“

Než budu mluvit o Rusku, rád bych tuto myšlenku trochu vyostřil. Domnívám se, že jedním z nejdůležitějších úkolů kultury, jejíž součástí je žurnalistika, je zprostředkovat porozumění, otevřít lidem cesty, únikové cesty do světa, které neznají nebo o kterých se domnívají, že je znají, aniž by je skutečně poznali.

Moje angažmá v Rusku začalo zkušeností nevědomosti, kulturním šokem. Z domova jsem k Rusku přistupoval velmi kriticky. Moji prarodiče zažili druhou světovou válku, bombardování Königsbergu a poté nápor Rudé armády, která se mstila Němcům za strašlivé zločiny wehrmachtu na východě.

Asi není přehnané, když svého dědu, který o této době často mluvil, popíšu jako žádného přítele Rusů a už vůbec ne přítele komunismu. Jeho názory se shodovaly s názory mého otce, který čelil jakékoli kritice americké politiky během studené války verdiktem: „Moskva, jízdenka bez návratu.“ Rusko nemělo u nás doma žádné zastání.

Nechyběly ani sportovní tendence. Byli jsme, a stále jsme, hokejoví fa-

To jsme to těm Rusům nandali, co?

noušci. Technicky jsme obdivovali „Sputniky“, ruskou reprezentaci, ale v každém zápase, který si pamatuji, jsme fandili vždy soupeřům tehdy téměř neporazitelných bruslařských kouzelníků z východu. Politicky negativní obraz Ruska přibarvil všechny ostatní sféry.

Ve škole to vypadalo trochu jinak. Duch doby se točil doleva. Většina médií psala v závěrečné fázi – o níž nikdo tehdy neměl ani tušení – té studené války kritičtější proti Americe než proti Sovětskému svazu. V každém případě byla na levici tendence romantizovat komunismus. Mnoho intelektuálů věřilo v morální nadřazenost rudé ideologie. Tato nálada, která mne na univerzi-

tě nenechala úplně nedotčeného, byla silně otřesena „Černou knihou komunismu“ od dvou francouzských autorů. Zde byl poprvé předložen rejstřík zločinů spáchaných na celém světě ve jménu socialismu. „...Konec jedné iluze.“, shrnul vše pařížský historik Francois Furet.

Na mé cestě k pochopení Ruska na mě zvláště zapůsobila kniha britského autora Martina Amise: „Děsný Koba“ (Koba the Dread), kompaktní a strhující popis Stalinových nepřestavitelných zvrstev. Pohled do pekla Gulagu, do ledového pekla sibiřské krutosti a mučení podstatně utvářel můj dojem z ruské historie.

Dokončení na straně 8

Doktor Juraj Mesík o kriminálnom korupčnom Covid biznise: Vláda zlyhala. Výsledkom sú tisíce obetí!

SLOVENSKO: Doktor Juraj Mesík sa dostal do povedomia širšej verejnosti, keď u nás prepukla pandémia Covidu-19. Bol jedným z mála, kto hovoril, čo si myslí. Názory dopĺňal svojimi dlhoročnými skúsenosťami. Keďže od začiatku „propagoval“, Ivermektín a vitamíny ako najúčinniejšiu liečbu a pomoc, z večera do rána sa stal „hoaxerom“, a „dezinformátorom.“ V rozhovore sa vyjadril k politikom, policajnej stránke na „boj s hoaxmi,“ ale i k tomu, ako Covidu-19 a iným vírusom predchádzať a ako ich liečiť. Taktiež k farmabiznisu a najnovšej „antivermektínovej kampani.“

■ **Pán doktor, ako ste vnímali útoky na vašu osobu počas pandémie?**

S pobavením. Ako inak môžete byť výlevy polovzdelených propagandistov, ktorí ešte v pondelok nevedeli čo je to RNA a v stredu z nich boli experti na mRNA vakcíny? Na týchto novodobých komsomoloch sa dá len smiať. Čo ma mrzelo a mrzí je mlčanie väčšiny skúsených starých lekárov, ktorí už nie sú závislí na bakšišoch a exotickéj kongresovej turistiky od farmafiriem.

■ **Ako je to dnes?**

Útoky? Nie. Sú ticho ako vší pod chrastou. Hlavnou snahou všetkých tých propagandistov typu „vakcína je sloboda“ a latentných teroristov hlásajúcich v štátom financovaných novinách, že treba aby „neočkovanie kvícali ako svine na bitúnku“ je

rýchlo zabudnúť.

■ **Od začiatku ste sa tiež zasaďovali za liečbu Ivermektínom. (IVM) Ten je vraj len pre zvieratá a pre ľudí vysoko nebezpečný..**

Ivermektín je vysoko bezpečné liečivo, ktoré sa ukázalo ako vysoko účinný a najlacnejší liek proti covidu. Potvrdilo to okolo 180 publikovaných vedeckých prác uskutočnených na viac ako 130 tisíc pacientoch v najmenej 27 krajinách. Ich podrobný prehľad nájdete tu <https://c19ivm.org/>.

■ **Prečo potom mainstream tvrdí opak?**

Pre farmabiznis. Na ivermektín už dávno vypršali licencie a môže ho vyrábať ktokolvek na svete. Výsledkom je, že je veľmi lacný, balenie sa v rozvojových krajinách predáva doslova za desiatky centov.

Nejde teda o zdravie, ale o peniaze? Na sezónnych virózach každý rok farmabiznis zarábala už dávno pred covidom. Inak podobnú len nenápadnejšiu kampaň vedie farmabiznis aj proti vitamínu D, ktorý má veľmi silný ochranný účinok pred mnohými chorobami, vrátane covidu. Straší sa pri ňom rizikom hypervitaminózy D, hoci 80% a možno aj viac percent ľudí u nás trpí jeho nedostatkom, alebo má veľmi nízke hladiny.

■ **Ako funguje IVM pri Covide-19? Kedy je najlepšie ho podať?**

IVM má široké spektrum účinkov, niektoré jeho mechanizmy pôsobia priamo na vírus, iné spočívajú v imunomodulačnom vplyve, teda účinku IVM na imunitný systém. Ako každé liečivo aj IVM je vhodné podávať čo najskôr alebo dokonca

COVID

profylakticky (preventívne).

Treba ho podávať v potrebných dávkach a spolu s jedlom, tak sa totiž zvyšuje jeho vstrebateľnosť v tele.

Práve jeho podávaním pozde, v malých dávkach alebo na lačno boli zmanipulované niektoré štúdie, ktoré dospeli k záverom, že je pri liečbe covidu neúčinný. Tieto štúdie potom komsomolci v masmédiách nafúkli až na prasknutie - pričom akékoľvek informácie o 180 štúdiách, ktoré zistili presný opak, prísne cenzurovali.

■ **Aké sú riziká, či nežiaduce účinky?**

IVM bol za 40 rokov čo sa používa, podaný stovkám miliónov ľudí vrátane malých detí a tehotných žien. Neboli pri ňom zaznamenané žiadne významné vedľajšie účinky. Množstvo voľne dostupných liekov, napríklad taký acylpyrín alebo rôzne analgetiká, sú oproti Ivermektínu hotoví zabijáci. O desiatkach liekov na predpis ani nehovoriac.

Je niekto komu by ste ho neodporú-

čali, alebo kde treba zvážiť podanie? Nevieam o žiadnej takej špecifickej skupine, ale ako pri každom lieku platí zásada zvýšenej opatrnosti pri veľmi malých deťoch, tehotných ženách alebo ľuďoch, ktorí berú mnoho ďalších liečiv.

■ **Prečo podľa vás bola v médiách masová antikampaň proti IVM?**

Aby vlády mohli od „big farma“ nakupovať za stovky miliárd eur nové super-drahe experimentálne liečivá (Remdesivir po 3100 dolárov, Molnupiravir po 700, Paxlovid po 500...), a miliardy balení experimentálnych „vakcín.“

Bolo nevyhnutné zabrániť akejkoľvek možnosti účinnej a bezpečnej lacnej liečby covidu. Kampaň proti Ivermektínu bude pokračovať, lebo sa ukázalo, že okrem antiparazitárneho, má aj širokospektrálny účinok proti vírusom.

■ **A šlo im to výborne..**

Áno, šírením firemnej propagandy, strachu z covidu a strachu z účinnej a bezpečnej lacnej liečby. Vypúšťali dezinformácie o možnostiach prevencie a liečby a zakazovali poskytovať pacientom s covidom túto liečbu. Lekári, ktorí sa týmto zákazom po celom svete vzopreli, boli zastrašovaní a perzekuovaní. Taktiež netreba zabudnúť na konfiškovanie zásielok IVM colnými úradmi. **CZ24.news, 19.11.2022**

DÁVNÉ PŘEDSUDDKY SE VIKLAJÍ

Dokončení ze strany 3

Moskva zajiskřila

To mohlo dodnes zůstat důležitým emocionálním referenčním bodem. Všechno, co se stalo v Rusku od pádu komunismu, od Jelcina po Putina, at se nám to zdá jakkoli pochybné a odpudivé, nic se v odsouzení a brutalitě neblíží tomu, co spáchali ruští komunisté ve jménu své ideologie.

S tímto postojem plným naděje, že v Rusku, díky zhroutilému sovětskému komunismu, nevyhnutelně došlo ke kvantovému civilizačnímu skoku, jsem ve 2000-tých zahájil své první cesty do Moskvy. Čtěl jsem si udělat představu o Rusku za vlády Putina, za politika, který byl už v té době dost kontroverzní.

Mluvil jsem se státními úředníky, prezidentskými poradci, jedním náměstkem ministra zahraničí, několika významnými představiteli opozice, podnikateli a jedním známým ruským vydavatelem. Psal se rok 2005. V Moskvě to jiskřilo. Město se už nedalo srovnávat s šedou pouští, do které jsem přišel jako sportovní reportér v roce 1992.

V jednom však si byli téměř všichni informátoři shodni: Putin zahrnil Rusko před rozpadem. Byl tou silnou, spořádanou rukou, která ukončila nepokoje a chaos postsovětského období 90. let, podvázala feudální vládu oligarchů a zastavila výprodej surovin podle soukromých zájmů.

Dokonce i jeho kritici připustili, že Rusko se za bývalého agenta tajné služby vyvíjelo pozitivně. Putin byl, po dlouhé době, první nealkoholik v čele Kremlu. Uvědomil jsem si, jak blízko bylo Rusku propadu na dno, ekonomicky se rozkládající obří mrtvola státu roztaženého přes jednatč časových pásem, podle našich měřítek neovladatelný kolos.

My Švýcaři jsme bytostně občany malého státu a demokraté. Velmocí nám nic moc neříkají. Autokrati se neteší našim sympatiím. Nemáme ponětí, co to znamená držet pohromadě takovou zemi rozměru a historie Ruska. Těžko srovnatelné s našimi švýcarskými metodami utvrzenými naší dohodopschnou demokracií.

Neříkám to proto, abych ospravedlnil autoritářské vedení. Ale musíme prostě uznat, že Rusko nebylo nikdy ve své dlouhé historii spravováno demokraticky. Parlamentarismus je pozdní výtvarník. Autokracie, jak napsal americký historik Richard Pipes, je „historickou konstantou“ v Rusku zcela jiného formátu, než v jiných vládních státních systémech.

Kromě toho je tu ještě něco, co je na Západě často přehlíženo: ten pokus o demokratizaci Ruska po té přeměně zvenčí, ono zavedení tržní ekonomiky, se děsivě nevyvedl. Recepty amerických teoretiků ztroskotaly. Dominovaly dravý kapitalismus a korupce. Rusové si svou vlastní cestu museli teprve najít.

Na jedné z mých cest mi jistý podnikatel vysvětlil, že Západ konečně musí uznat, že Rusko se považuje za hluboce evropskou zemi. Rusko je křesťanské, jeho literatura a hudba jsou součástí západního dědictví. Rusko dokonce dvakrát zachránilo Evropu před hroznými diktátory. Rusové za to ale sotva kdy získali nějaké uznání.

Na tuto epizodu jsem si vzpomněl, když jsem v roce 2015 četl v novinách,

že kvůli Putinově anexi Krymu se většina západních vůdců před sedmdesáti lety pozdržela účasti na ruské slavnosti vzpomínke konce druhé světové války. Ve vyhlazovací válce Wehrmachtu proti „slovanským podlidem“ zemřelo 25 milionů Rusů. Bez Stalina by Hitler nebyl poražen.

Opět jsou intelektuálové více bezbranní než surovci.

Obamův výsměch „regionální mocnosti“

Ponížení oslabené velmoci nikdy nepodpadne dobře. Historie nás tak učí. Po první světové válce bylo Německo zašlapáno do prachu. Následky byly hrozné. Po skončení studené války bylo hrdým, citlivým Rusům dáno vědět, že – jak se usklíbil americký prezident Obama – oni jsou pouze „regionální mocnosti“.

Ano, i já považuji expanzi NATO na východ za historicky nevyhnutelnou. Polsko, Maďarsko a pobaltské státy se bolestnou zkušeností uprchly pod západní deštník. Kdo zná historii těchto zemí, pochopí legitimní bezpečnostní potřeby, které si pro sebe ale mohou nárokovat i několikrát brutálně napadení Rusové ze Západu.

Ukrajina je jiná kapitola. Zde za zásadní poznatky vděčím dlouhému rozhovoru s Viktorem Orbánem. Maďarský šéf vlády je

v médiích nepřávkem kritizován za to, že je důvěrně blízko k Putinovi.

Orbán je patriot, který sdílí kritický pohled mnoha Maďarů na Rusko, protože Rusové v letech 1848 a 1956 brutálně potlačili povstání v Budapešti.

Orbán mi vysvětlil, že z ruského pohledu Ukrajina není prostě jen cizí zemí. Kyjev je považován za „matku všech ruských měst“, ve středověku tam byla založena Ruská pravoslavná církev. Nemyslí si, že Putin chce dobyt tu dávno k Rusku patřící Ukrajinu, jeho cílem je spíše zabránit tomu, aby se Ukrajina dostala do NATO.

Díky Orbánovi jsem pochopil, že Evropa a Rusko spojují velké společné zájmy. Rusové, pokud neschopní se sami industrializovat, by západní know-how potřebovali. My jsme závislí na ruských surovinách. EU a Rusko jsou partnery, žádní oponenti. Ta ukrajinská krize by se neměla tak usilovně vařit, aby vyvolala konfrontaci, pravil. To byl rok 2015.

Vlajky EU a kulomet

Mezitím se toho stalo hodně. Na východě Ukrajiny už osm let zuří občanská válka. OSN hovoří o 14 000 mrtvých Ukrajincích na Donbasu, aniž by naše veřejnost vzala o tom nějakou obzvláštní pozornost. Naše média místo toho píší o Putinově „vyhlazovací válce“, ačkoli Rusové zatím pravděpodobně zabili méně Ukrajinců, než Ukrajinci zabili Rusů, vlastně ruských Ukrajinců.

Ještě stále se zkoumají důvody, které před více než sto lety vedly k rozpoutání první světové války. Pokud ale jde o Ukrajinu, jsme však přesvědčováni, že všechny otázky jsou již dávno vysvětleny a že důkladný rozbor s výkladem pozadí je nežádoucí, přímo zakázaný.

Před několika lety jsem byl v Kyjevě na pohovoru s oligarchou a vrcholnou političkou Julii Tymošenkovou. V její kanceláři jsem si všiml mnoha vlajek

EU – a kulometu namířeného na návestěvníka. Jeden opravdu mohl vidět ten vnitřní rozkol Ukrajiny. Východ tíhnul k Moskvě, Západ se snažil dostat do Evropské unie.

Národy mají samozřejmě právo na sebeurčení. Každá suverénní země se smí sama rozhodnout, s kým se spojí. Co zní hezky teoreticky, je ve skutečnosti často složitější. Když Kubánci, ve svém vlastním rozhodnutí, chtěli v roce 1962 rozmístit sovětské jaderné střely, Američané, těžce zasažení ve své zóně vlivu, ohrozili jadernou válkou.

Ho Či Min, zakladatel moderního Vietnamu, cestoval na Versailleskou mírovou konferenci v roce 1919, aby se tam setkal s americkým prezidentem Wilsonem. Wilson právě zveřejnil svých 14 bodů o právu národů na sebeurčení. Ho chtěl vzít Američana za slovo a odstranit francouzské okupanty z Vietnamu. Nedostal ani termín na rozhovor.

Pokud by mezinárodní právo fungovalo jako řešení všech problémů, nebyly by žádné další války. Když se Kosovo v 90. letech prohlásilo za nezávislé, NATO zaútočilo na suverénní zbytek Jugoslávie, aby bránilo právo Kosovanů na sebeurčení. Porušení mezinárodního práva bylo odůvodněno zabráněním „genocidy“, pro kterou dodnes neexistují žádné důkazy.

Sleduje Putin se svým útokem na Ukrajinu stejný scénář? I on tvrdí,

že hájí právo menšiny na sebeurčení. Svou invazi odůvodnil odvrácením „genocidy“, kterou ta druhá strana, stejně jako Jugoslávie, popírá. Mezinárodní právo je ale především také to, co velmoci ve svém vlastním zájmu vždy dle situace nalžou.

Přesto se domnívám, že Západ jednal na Ukrajině hloupě a kontraproduktivně. Stačí se jen podívat na mapu. NATO spolklo velké části staré Varšavské smlouvy. Dnes se Rusko dokonce cítí zatlačeno za hranice první světové války, kdy se muselo podvolit Němcům v hanebném Brest-Litevském míru.

A medvědech je něco dobromyslného, příjemného. Když je podrbete a namažete jim kolem pusy trochu medu, jsou legrační, roztomilí. Ale běda, když někdo toho medvěda provokuje. Pak zmuteje v běsnící bestii. Nicméně, zažili jsme takovou nějakou metamorfózu, bestializaci ruského medvěda, v osobě Vladimíra Putina?

Každá hlava státu musí převzít odpovědnost za dobrodružství, do kterých se vrhá, a za katastrofy, které rozpoutává. Neexistuje žádné základní právo útočit na jiné státy jen proto, že se člověk cítí ohrožen ve svých geopolitických zájmech. A samozřejmě naše sympatie patří těm malým, těm, kteří byli napadeni, obětím agrese.

Přesto si lze, ba dokonce musíme položit otázku, o čem Američané a Ukrajinci přemýšleli, co je napadlo, když 10. listopadu 2021 podepsali společnou „Chartu“, ve které se zavázali prohloubit a posílit Ukrajinu v integraci „euroatlantické instituce“ obrany, tedy do NATO.

Ta dohoda je explozivní. Naše média o tom sotva informují. Ministři zahraničí USA a Ukrajiny se dohodli na užší spolupráci, politicky, ekonomicky a vojensky. Cílem je integrace Ukrajiny do „euroatlantických institucí“. Cílem

je znovu získat „územní integritu“.

Jak si to představovat? Krym je nyní součástí Ruska. Na východě byli roky rozmistění ruští vojáci. S touto chartou se Ukrajina, povzbuzená Washingtonem, vydala na kurz přímého střetu s Moskvou. Naprogramovaná eskalace. Putin celé roky opakuje, že NATO-Ukrajina ohrožuje zájmy Ruska. Opět byly jeho požadavky jen slovy do větru.

Možná to byla provokace, která nakonec medvěda rozzuřila. Jistě, Ukrajinci mohou svobodně uzavírat spojenectví, jak chtějí. Rusové se ale odvolávají i na mezinárodní právo. Článek 8 Istanbulské úmluvy OBSE z roku 1999 stanoví: Žádný účastnický stát nesmí posílit svou bezpečnost na úkor bezpečnosti jiného účastnického státu.

Pokud někdo neustále varuje druhého, že pokud překročí určitou hranici, bude válka, kdo je pak za tu válku zodpovědný? Ten, kdo začne tu válku, nebo ten druhý, co překročil tu červenou čáru? Tak se ptá jeden arabský diplomat, se kterým jsem mluvil v Bernu. Další mi říká, že Putin byl tak hloupý, že padl do americké pastí na medvědy.

Dávné předsudky se viklají

Uvidíme. Při pohledu na politický debakl, který nyní propuká kvůli válce na Ukrajině, je mi smutno. Nemohu souhlasit s nenávistí vůči Putinovi. Neúčastním se svatořečení Zelenského. Štve mě hloupá arogance Západu a švýcarského parlamentu, jenž se vzdal neutrality.

Rostoucí rusofobie je ostudná. Dávné předsudky se viklají. Zažíváme návrat do nejprimitivnějšího klanového běsnění a barbarství. V německých médiích se šíří nadšený pro válku. Britské noviny volají po novém Churchillovi, což ale dělá z Putina nového Hitlera. Opět jsou intelektuálové bezbranní vůči násilníkům.

Jako člověk, který má porozumění pro Rusko (Russland-Versteher), listuji ve svých knihách a poznámkách. Doufám v návrat míru a zdravého rozumu. Američané uvízli v šablónách studené války, pekelně odhodlání rozdělovat svět na dobro a zlo. Mírově soužití, ochota rozumět, hledat „bod pravdy“ v druhých, dokonce i v nepříteli, je dnes potřebnější než kdy jindy.

Autor:

Roger Jürg Köppel (narozen 1965) je švýcarský politik, novinář, podnikatel a publicista. [1] V současnosti je členem Švýcarské lidové strany (SVP). Zastává také pozici vydavatele a šéfredaktora v pravico-vém švýcarském týdeníku Die Weltwoche, kterou zastává od roku 2006. V minulosti působil jako šéfredaktor Die Welt od roku 2004 do r. 2006. Köppel vstoupil do Švýcarské lidové strany (SVP) v roce 2015 a napadl švýcarské federální volby. Byl zvolen poslancem Národní rady a poté zvolen do zahraničního výboru.

**Roger Köppel 28.2.23,
vlkovobloguje.cz, 13.03.23**

Jesenická konzervativní liga, z.s., Husova 191/2, 790 01 Jeseník, tel. 603 210 146, email: info@jekl.org, www.jekl.org. . Nepodepsané příspěvky nezveřejňujeme. Zveřejněné příspěvky nemusí být shodné s názory spolku. Finanční příspěvky je možno zasílat na běžný neveřejný účet 2202085099 / 2010 nebo na transparentní účet 2101922660/2010.